

**Пѣсковитѣ** *пр.* песчаный: Триполисть по вече ѣ пѣсковитѣ, и малоплодентъ. *Зема. Н. 75.* Пѣсковите пустыни. *ib. 65.*

**Песлин**—пелени (*ср.* беслинѣ, беслинче лоскутки, изъ которыхъ дѣвочки дѣлають куклы *Вл.*): Окна мажко детенце, Опрала песлин пелени Та ги по дворя распроснѣ. *Пс. 11—12 р. 153.*

**Пѣснопоѣцъ** *с. м.*, **Пѣснопоѣ** (*о птицахъ*) *с. м.*, **Пѣснопоѣка** *с. ж.* **Пѣснопоѣче** *с. с.*,—пойченце *ум. с. с.* пѣсенникъ, поэтъ: Пѣснопоѣци запѣхъ заздравнѣ пѣсень. *Р. 32.* Нощнитѣ пѣснопоѣи единѣ отъ другъ по силно са надпреварять въ пѣснитѣ си. *Ж. 6.* Не може да бже чловѣкъ пѣснопоѣцъ (поетъ) безъ гений безъ дарбѣ, въодушевление. *Л. Д. 1874 р. 98.* Ако ся открие явно любовь-та, то други-тѣ момы—пѣснопоѣйки ще имъ исилѣтѣтъ върху това една любовнѣ пѣсень. *Ч. 65.* Драго е човѣку и да я поглѣда.. пѣснопоѣка, веселица, работница, умница и гиздосия! *З. 82.* (Два юнака) кавалжия свирелжия, Две дѣвойки пѣснопоѣйки. *D. S. 1, 14—15.* Азъ сжмѣ питалъ испослѣ и други пѣснопоѣци за тѣзи пѣсень, но не ми сж дали пѣкои по други свѣденія, освенъ една стара пѣвица отъ трѣвненски колиби. *Л. Д. 1876 р. 150.* Момиченцето е весело, като пиленце пѣснопоѣченце, като чурулига. *З. 65.* Пѣсни-ты на младо-то пѣснопоѣче отрано еще му спечяляли закрылници. *Л. Д. 1875 р. 53.* **Пѣснопоѣчески** *пр.* (*неупотреб.*) поэтический: Пѣснопоѣческий полѣтъ. *Л. Д. 1875 р. 54.* Пѣснопоѣческо око. *ib. р. 55.* Съ „Е. Онѣгинъ“ той постигнаъ най—голѣмѣ пѣснопоѣческѣ славѣ. *ib. 57.* **Пѣснопоѣчество** *с. с.* поэзія: Упоенъ отъ любовь камъ народно-то пѣснопоѣчество, Пушкинъ му отвори врата-та. *ib. 53.* **П(ѣ)еснопоѣлъка**—пѣснопоѣка—пѣвица: А идеяте докарайте, Две дивойке пѣснопоѣлке, Да запеатъ жално тъжно,—за жаленѣ,—за плаченѣ, Белке Стана ке одреви, Ке одреви и прогледна Докараха две дивойки,—пѣснопоѣлки—. *В. 106. ср. ib. 259.*

**Песнопоѣ** *с. м.* назв. холма въ Караджадагъ недал. отъ Каловѣра около Пловдивскаго поля. *Пс. 1884. X. 7.*

**Песоглавѣцъ** *с. м.* чудище съ пѣсей головой: Кугату те (дѣцата) вече пурасли, бабичкѣ-тѣ реклѣ нѣ славце-ту (мумче-ту): има идинѣ сарай писуглавски въ гурѣ-тѣ, дету живеи идинѣ старѣ писуглавицѣ. *Ч. 253.* На Петко ся пристори, че рогатый онѣзе песоглавѣцъ го говеше. *Р. А. 146.*

**Песоглавешки** *пр.* чудовищный: Повѣче отъ трійсятъ души двѣака играяха на около единѣ огнь съ песоглавишкѣ скачки и твърдѣ страшни выкове. *Р. А. 99.*

**Пест(е)ливъ** *пр.* бережливый: Българинѣтъ е пестеливъ чо-